

Forslag

til

Lov om svangerskabsafbrydelse m. v.

Fremsat den 11. oktober 1972 af *Per Dich, Kurt Brauer, Poul Dam, Kristine Helberg og Morten Lange.*

§ 1. En kvinde, der er bosat her i landet, kan få sit svangerskab afbrudt, såfremt hun efter rådgivning om samfundets hjælpeforanstaltninger for familie og børn fastholder ønsket om svangerskabsafbrydelse.

Stk. 2. Hvor der er alvorlig fare for kvindens liv eller helbred, kan svangerskabsafbrydelse foretages, uden at kvinden er bosat her i landet.

§ 2. Svangerskabsafbrydelsen skal foretages inden udgangen af 12. svangerskabsuge, dersom ikke ganske særlige hensyn taler for en forlængelse af denne frist.

Stk. 2. Svangerskabsafbrydelsen må, medmindre den er begrundet med en alvorlig fare for kvindens liv eller helbred, ikke finde sted, før følgende betingelser er opfyldt:

1) Kvinden skal ved ansøgning om svangerskabsafbrydelse henvende sig til den stedlige mødrehjælpsinstitution, hvor hun grundigt skal orienteres om de hjælpeforanstaltninger, samfundet kan yde, såfremt hun gennemfører svangerskabet. Ved samme lejlighed skal hun af en læge orienteres om indgrebets art. Der skal herefter gives kvinden tid til grundigt at overveje, om hun fastholder sit ønske om svangerskabsafbrydelse. Hvis hun ønsker indgrebet foretaget, skal kvinden herefter inden 7 dage på mødrehjælpsens begæring modtages på det sygehus (sygehusafdeling), hvorunder hun hører.

2) Er kvinden under 18 år og ugift eller umyndiggjort i personlig henseende, skal der så vidt muligt indhentes en skriftlig erklæring fra forældremyndighedens indehaver, henholdsvis værgen, men pågældendes samtykke kræves ikke. Beslutning om indgreb kan ikke træffes uden kvindens samtykke.

3) Er kvinden på grund af sindssygdom, åndssvaghed eller af andre årsager ude af stand til at forstå betydningen af indgrebet, kan begæringen om dette fremsættes af en hertil efter indstilling af de sociale udvalg beskikket særlig værge. Der skal dog foreligge tungtvejende argumenter fra værgens side for, at indgrebet kan ske uden den pågældende kvindes samtykke. Værgens indstilling skal godkendes af Mødrehjælpsens Samråd.

4) Kvindens ægtefælle eller samlever skal, såfremt særlige hensyn ikke taler herimod, have lejlighed til, inden beslutning træffes, at orienteres om samfundets hjælpemuligheder for familie og børn og om indgrebets art. Såfremt kvinden er gift, skal om muligt skriftlig erklæring indhentes fra ægtefællen, men pågældendes samtykke behøves dog ikke.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter regler om behandlingen af anmodninger om svangerskabsafbrydelse og om tilladelse til svangerskabsafbrydelse.

§ 3. Afbrydelse af svangerskab må kun foretages af en autoriseret læge på et af statens eller kommunens sygehuse eller på et privat sygehus, der modtager offentlig støtte, eller på hvilket patienter indlægges for offentlig regning.

Stk. 2. Hvor der er alvorlig fare for kvindens liv eller helbred, kan bestemmelse om svangerskabsafbrydelse træffes af sygehuselets overlæge i samråd med kvinden, medmindre ganske særlige omstændigheder taler herimod.

Stk. 3. Nægter overlægen på det sygehus eller den sygehusafdeling, hvorunder kvinden hører, at foretage indgrebet, skal han henvise hende til vedkommende mødrehjælpsinstitution, der kan lade hende ind-